

Το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών καταγγέλλει την ένταση του αυταρχισμού, από κάθε βαθμίδα της διοίκησης (διευθυντές σχολείων, σχολικοί σύμβουλοι, περιφερειακοί διευθυντές), που παρατηρείται το τελευταίο διάστημα, αξιοποιώντας ανώνυμες καταγγελίες δήθεν αγανακτισμένων γονιών. Ο τρόπος που εκφράζεται ποικίλει: από «φιλικές» συμβουλές προς τους απείθαρχους συναδέλφους να συνειστούν, μέχρι και κλήση για έγγραφη απολογία. Στοχεύουν σε πρωτοπόρους αγωνιστές συναδέλφους, που δεν συμβιβάζονται με το αντιδραστικό περιεχόμενο της μόρφωσης των μαθητών, προσπαθούν να καλλιεργήσουν στους μαθητές αγωνιστικά, ριζοσπαστικά πρότυπα. **Η όλη προσπάθεια εκφοβισμού δένεται και με την επερχόμενη αξιολόγηση** (τα σεμινάρια των σχολικών συμβούλων και των δ/ντών έχουν ξεκινήσει και έπεται συνέχεια).

Η επίθεση εντάθηκε μετά την οργανωμένη παρέμβαση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών ενόψει των σχολικών γιορτών για την 28^η Οκτωβρίου και τη 17^η Νοέμβρη. **Τα περιστατικά δεν είναι μεμονωμένα ούτε τυχαία.** Δεν οφείλονται σε κάποιους «παράξενους» διευθυντές ή κάποιους «αντιδραστικούς» γονείς. Οι σκλάβοι του 21^{ου} αιώνα, που προετοιμάζει το «νέο σχολείο», πέρα από χρηστικοί, εκμεταλλεύσιμοι από την εργοδοσία, πρέπει να είναι και υποταγμένοι. Να υποτάσσουν τη ζωή τους στα κέρδη των μονοπωλίων, να παίρνουν ένα μισθό πείνας και να μην μπαίνουν καν στη διαδικασία να αλλάξουν την κατάσταση που βιώνουν. Έτσι θέλουν να διαπαιδαγωγήσουμε τους μαθητές μας. **Οτιδήποτε ξεφεύγει από αυτή τη γραμμή είναι «ακραίο», δεν συνάδει με τα αναλυτικά προγράμματα, πολιτικοποιεί την εκπαιδευτική διαδικασία, είναι προσηλυτισμός.** Οι συνάδελφοι δέχονται παρατηρήσεις, ακόμα και απειλές, για να προσαρμοστούν σ' αυτή τη γραμμή.

Το επιχείρημα είναι γνωστό: *“Τα παιδιά είναι μικρά, δεν μπορούν να έχουν πολιτική άποψη σε αυτή την ηλικία”.* **Για το υπουργείο όμως τα παιδιά μπορούν να μαθαίνουν ότι το ΟΧΙ το είπε ο Μεταξάς, η ανταγωνιστικότητα είναι πανάκεια δια πάσαν νόσον, το εργατικό λαϊκό κίνημα είναι κοινωνική εκτροπή,** η Γαλλική και Οκτωβριανή Επανάσταση, παρότι για την εποχή τους η καθημιά ήταν ό,τι πιο ελπιδοφόρο έχει δώσει η κοινωνική εξέλιξη, είναι καταδικαστέες μες στα πλαίσια του ιδεολογήματος “η βία καταδικάζεται απ’ όπου κι αν προέρχεται”. Ορισμός της υποκρισίας είναι και το ελεεινό προπαγανδιστικό πρόγραμμα καθαγιασμού της ΕΕ που κυκλοφορεί στα σχολεία. «Εγκριτοι» αναλυτές παρουσιάζονται σαν δημοσιογράφοι, συγκεντρώνουν τα παιδιά της Γ' Λυκείου, που ψηφίζουν και στις ευρωεκλογές για να μην ξεχνιόμαστε- καθαγιάζουν την ΕΕ, μοιράζοντας και εγχειρίδιο εν είδει ευαγγελίου με τίτλο «Η Ευρώπη σε 12 μαθήματα». Τότε οι μαθητές δεν είναι πια μικροί, είναι συνειδητοποιημένοι πολίτες, που πρέπει με την ψήφο τους στις ευρωεκλογές να αποθεώσουν την ΕΕ. **Αντίθετα, μόλις κάποιος συνάδελφος ασκήσει κριτική στην ΕΕ και στο σύστημα των μονοπωλίων που υπηρετεί, καλέσει τους μαθητές να ακολουθήσουν τη γραμμή της ρήξης και της ανατροπής,** τότε ξαναμετατρέπονται σε μικρά παιδιά και ο αγωνιστής εκπαιδευτικός οφείλει να απολογηθεί και να συνειστέι με τη γραμμή του υπουργείου.

Η τρομοκρατία δε θα περάσει! Είναι χρέος μας απέναντι στους μαθητές μας να σταθούμε αγωνιστικά, να διδάξουμε την επιστημονική αλήθεια, να συμβάλουμε στη διαπαιδαγώγησή τους με τις αξίες και τα ιδανικά του εργατικού λαϊκού κινήματος. Μέσα από τη συλλογική οργανωμένη πάλη, τα σωματεία, δίνουμε απάντηση απέναντι σε διώξεις, τρομοκρατία και την επερχόμενη αξιολόγηση. **Η αντιπαράθεση γύρω από το περιεχόμενο των σπουδών, το πώς θα ζει και θα σκέφτεται η αυριανή βάρδια της εργατικής τάξης, πρέπει να αποτελέσει υπόθεση του ίδιου του κινήματος, να γίνει καθημερινό στοιχείο δράσης των πρωτοβάθμιων σωματείων στο χώρο.**